

Základní škola Benešova, Třebíč

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Nejzajímavější články

Sport

Na Pradědu jsme si skvěle zalyžovali

Je 19.1.2008, očekávaný den výjezdu na hory. Všichni doufáme, že bude sníh. Asi po tříhodinové jízdě se blížíme k místu ubytování. Sníh nikde, jen pár uměle zasněžených sjezdovek. Jsme tu, v Karlovicích, v pensionu Iris. Když jsme si vybalili věci ze svých zavazadel, vyjeli jsme lyžovat do Karlova...

Více na str. 18

Pod Pradědem

Foto: Ondřej Štěpnička

Kultura

Pokusy o recenze
Královna

Dne 12. 2. 2008 jsme zhlédli film Královna. Tento film pojednává o britské královně Alžbětě Druhé, konkrétně o týdnu jejího života po smrti princezny Diany. Během tohoto týdne se královna uzavře do sebe a odmítne se k úmrtí princezny vyjádřit. Díky tomuto postoji se zmenší podpora monarchie o závratná čísla. Celý tento týden se snaží nově zvolený premiér Tony Blair přesvědčit královnu, aby...

Více na str. 5

Kultura

Divadélko pod schody patřilo mladým recitátorům

Na naší škole v Divadélku pod schody proběhlo školní kolo recitační soutěže. Soutěžili žáci 1.-5.tříd. Aby soutěž byla spravedlivá, byli žáci rozděleni podle ročníků. Nejvíce nás zajímalo, jak si povedou prvňáčci...

Více na str. 7

Život kolem nás

Jan Karkulík píše z Ameriky

Dobrý den, chtěl bych tímto pozdravit pana ředitele Dejla a celý učitelský sbor ZŠ Benešova, který se ze mě ještě před třemi roky snažil vychovat slušného žáka a budoucího studenta, za co jsem teď všem zúčastněným velice vděčný. Po dvou letech na Gymnáziu Třebíč jsem se rozhodl strávit rok na střední škole v USA. Strávil jsem zde zatím čtyři měsíce a musím říct, že v České republice je přece jen nejlépe. I když mám teď méně učení než na prvním stupni na Benešce, tak přece jen Češi jsou jedineční lidé a naše kultura a společnost ve světě nemá obdoby. Chtěl bych tímto poděkovat všem pánům učitelům a paním učitelkám, kteří se o mě tehdy starali a těším se, až vás opět budu moct navštívit.

S pozdravem

Jan Karkulík

Zábava

Soutěž o nejlepší CRAZY účes

Hej, všichni poslouvejte, naše redakce vyhlašuje další soutěž s názvem CRAZY účes. Doufáme, že máte velkou fantazii a dokážete jí využít, a proto jsme navrhli tuto soutěž. Takže kdopak bude mít ten nejoriginálnější účes na naší škole?

Více na str. 21

Počítačov

Zapsali jsme nové prvňáčky

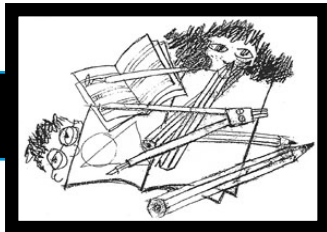
Zápis na naší škole patří mezi nejdůležitější akce. Již tradičně proběhl osvědčenou formou různých dovednostních dílniček. Děti i rodiče si mohli zblízka prohlédnout prostředí školy, aby si udělali představu, jak se zde jejich dětem bude líbit. V jednotlivých třídách (např.: Hopsálkov, Počítačov, Zpěváčkov apod...) si děti mohly vyzkoušet, co všechno už umějí.

Do lavic už příští školní rok zasednou malé nedočkávané děti, které se budou seznamovat s novými kamarády, učiteli i vychovateli. Začnou získávat spoustu dosud neznámých znalostí a dovedností.

Přejeme všem prvňáčkům, aby se jim u nás líbilo a do školy se těšili. My se na ně již těšíme.

Všem, kteří se zápisu zúčastnili, děkujeme za důvěru v naši školu.

Autor: Kateřina Sobotková, 9.C
Foto: Miroslav Ondrák

Obsah

Obsah.....	1
Složení redakce.....	1

Úvod

Slovo šéfredaktora.....	2
Ředitelské okénko.....	2

Kultura

Práce na Projektu „Rukama nohama“ úspěšně pokračuje.....	3
Tahle písnička se mi líbí.....	3
Pokusy o recenze.....	4
Ivana Benáčková zvítězila.....	7
Divadélko pod schody patřilo mladým recitátorům.....	7

Život kolem nás

Procházeli jsme se vánoční Vídní.....	8
Jork John.....	8
V 6.C zněly koledy.....	9
Naše dobrá třída.....	9
V Řecku dávno minulém i současném.....	10
Anketa o Třebíči.....	11
O našich nejoblíbenějších místech v Třebíči.....	11
Co bude dál aneb kam na školu?.....	12
Sbíráme starý papír.....	12
Projekt „Holocaust“ rozhodně doporučujeme.....	13
Terezín mýma očima.....	14
Zajímá vás historie?.....	14
Projekt Bezpečná cesta do školy.....	15
Žáci 6.B se opět setkali s dětmi MŠ Benešova.....	15

Umíte také správně počítat?	16
Konverzační soutěž v anglickém jazyce	16
Hledáme nový domov pro kobylku.....	16

Sport

Sportovci 1. a 2. stupně dosahují pěkných výsledků.....	17
T - ball.....	18
Rozhovor s paní učitelkou Burianovou.....	18
Na Pradědu jsme si skvěle zalyžovali.....	18

Zábava

Rodina Homolkovic.....	19
Hlášky ze Simpsonů.....	21
Smajlíci.....	21
IN and OUT.....	21
Soutěžte o nejlepší CRAZY účes.....	22
Významné osobnosti-TEST.....	22

Složení redakce

Šéfredaktor: Kateřina Sobotková

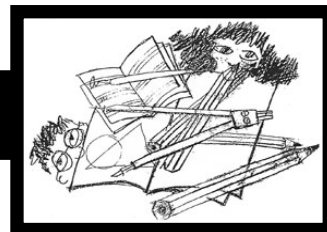
Zástupce šéfredaktora: Zoja Chimed Ochir

Fotografové: Kristýna Dobšínská, Hana Chlupáčková

Grafici: Kristýna Dobšínská, Marcela Kloudová, Kateřina Veselá

Rubriky:

1. Kultura- Nikola Buchalová, Kristýna Dobšínská, Věra Pelánová
2. Život kolem nás- Kristýna Dobšínská, Nikola Doležalová, Dana Fialová, Marcela Kloudová, Aneta Vitamvásová
3. Sport- Ivana Benáčková, Hana Chlupáčková, Kateřina Sobotková
4. Zábava- Jana Dvořáková, Renata Charvátová, Zoja Chimed Ochir, Kateřina Veselá

Slovo šéfredaktora

Ahoj, všichni zvědaví čtenáři a čtenářky, co jste právě nalistovali druhou stránku. Již vyšlo 3. číslo školního časopisu GAG-BEN a už se jistě těšíte, co nového se zase dozvíte.

Na stránkách časopisu, který držíte nyní ve svých rukou, se vrátíme do předvánoční doby reportáží z vánoční Vídně, besídkou 6.C a sportovními soutěžemi. Můžete si přečíst o zajímavých

projektech pro 6. a 9. ročník. Dočtete se o pocitech účastníků semináře v Památníku Terezín. Z rozhovoru s paní učitelkou Burianovou se dozvíte, co je to T-ball, určitě vás upoutají i články našich nových redaktorů, pokračování příběhu rodiny Homolkovic, na zábavných stránkách se zasmějete vtipným hláškám Simpsonových. Jak pokračuje natáčení trikového filmu, Vám přiblíží účastníci tohoto mimořádného projektu.. Seznámíte se s úspěchy našich žáků v různých soutěžích a olympiádách.

Už se pomalu blíží jarní prázdniny. Přeji Vám hodně dobrodružství, nic si nezlomte a vraťte se nám do školy zdraví a se spoustou nových zážitků.

Kateřina Sobotková

Ředitelské okénko

Napsala nám paní zástupkyně ředitele.

Zápis na ZŠ Benešova probíhal v termínech jako na ostatních třebičských školách, tj. v pátek 25. 1. 2008 od 14 do 18 hodin a v sobotu 26. 1. 2008 od 8 do 11 hodin.

Na naši školu se celkem zapsalo 85 budoucích prvňáčků. O odklad pro svoje děti požádalo 12 rodičů. Zapsali se žáci z 11 mateřských škol. Nejvíce žáků bylo z MŠ Benešova.

Vedení školy a paní učitelky, které budou učit příští školní rok v 1. třídách, se setkají s rodiči zapsaných žáků 15. května v 18 hodin v jídelně školy.

Na schůzce budou rodiče informováni o průběhu prvního dne ve škole, seznámí se s učitelkami. Vedení školy zodpoví veškeré dotazy rodičů. Na přání rodičů se vytvoří kolektivy čtyř tříd.

Předškoláci u pana ředitele

Hopsákov

Budoucí 1. třídy:

- 1. A pí učitelka Dáša Hájková
- 1. B pí učitelka Martina Lászlová
- 1. C pí učitelka Alena Mejzlíková
- 1. D pí učitelka Věra Ondráková

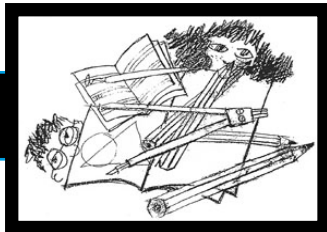
Věříme, že se bude dětem na naší škole líbit a že budou spokojeni i rodiče.

Chtěla bych poděkovat všem učitelkám 1. stupně, vychovatelkám, pí uč. Fišerové, Štěpničkové a Šelepové za práci, kterou odvedly ve dnech zápisu. Nesmím zapomenout na p. učitele Kuthana, Štěpničku a na pí Pantůčkovou.

Děkuji i všem žákům naší školy, kteří se zápisu zúčastnili a velmi nám pomohli. Byli to žáci z 9. ročníku, především žáci 9. D.

Děkuji. Eva Netolická

Foto: Miroslav Ondrák

Práce na projektu Rukama nohama úspěšně pokračuje Setkání v Hornu

Ve čtvrtek 24. ledna ráno jsme se jako ostatní nešli učit, ale místo toho jsme nasedli do minibusu, který nás vzal směrem Rakousko. My jsme se totiž zapojili do projektu Rukama nohama a pracujeme na trikovém filmu spolu s třídou z Vídně. Do Hornu, kde jsme se spolu měli setkat, abychom pokračovali v práci na filmu, nás však z naší školy jelo jen jedenáct, což nejsou zdaleka všichni, kteří se projektu účastní. Samozřejmě s námi musela jet i paní učitelka Zahradková, která patří mezi ty, co tento projekt řídí.

Do Hornu naše skupinka dorazila před polednem. Zamířili jsme rovnou k domu umění, kde už od pondělí byli ubytováni naši přátelé z Vídně. My jsme se také ubytovali a pak jsme se šli podívat, co zatím vytvořili Vídeňáci. Odpoledne jsme se už vrhli do práce i my. Dodělávali jsme nápisy k filmu. Některé se museli domalovat, na jeden byly užity otisky nohou a rukou. Nejvíce jsme si ale užili pixilaci, která nám sice zabrala dost času, ale o to víc to bylo zajímavější. Po večeri nám rakouští přátelé v jedné místnosti přichystali hudbu a občerstvení, ať se trochu pobavíme, ale oni s námi nezůstali, takže se to moc nepovedlo. Druhý den jsme dál pracovali na filmu a zkoušeli jsme animace. Někteří vytvářeli postavičky nebo zvířátka, která se pak pohybovala. Po obědě jsme všechno po naší práci uklidili. A pak jsme se museli se všemi rozloučit, protože my i Vídeňáci jsme odjížděli domů. Cestou zpět jsme se stavili v cukrárně na slíbenou zmrzlinu, na kterou nás pozvala paní učitelka Zahradková za to, jak jsme pilně pracovali. Po čtvrté hodině odpoledne jsme dojeli zpět do Třebíče.

Myslím, že nám všem se v Hornu líbilo. Samozřejmě, že jsme šli i trochu navštívit město, nakoupit si něco pro sebe a rodinu. Rozhodně jsme ale na filmu udělali kus práce, což byl také účel, proč jsme do Hornu jeli. Teď se film musí ještě ozvučit a dokončit. Všichni už se těšíme, až bude hotový.

Autor: Alena Brázdová, 9.D
Foto: Eva Pokorná, 9.D

Práce žáků z Vídně

Čipak jsou?

Tahle písnička se mi líbí

Tato kratičká věta se objevila v Olympiádě z českého jazyka 2007-2008 jako námět pro slohovou práci. Co znamenala pro Kláru z 9.D? Čtete dál!

Jmenuji se Klára a je mi patnáct let. Tedy už patnáct let slavím 15. prosince narozeniny a už patnáct let dostávám od strýčka a tetičky jako dárek pečlivě zabalené, mašličkou ovázané CDéčko.

To první, které si pamatuji, byl výběr českých pohádkových písniček. Na tom by nebylo nic špatného, kdyby se ovšem to cédéčko dalo pouštět. Druhým pokusem o narozeninový dárek byla Helena Vondráčková, z níž ovšem měla největší radost moje babička, a proto byl disk po pěti minutách zabaven. Třetí byl Václav Neckář, čtvrtá Naďa Urbánková, pátý Karel Gott. I když se to zdá divné, vždy jsem se na tento dárek těšila, protože mi ulehčoval shánění dárků pro druhou babičku. Vždy stačilo jen s hraným překvapením rozbalit balení, zdvořile poděkovat a říct tetičce a strýčkovi, jak skvělý dárek to je, počkat až odjedou, poté znovu CD zabalit a dát ho pod stromeček druhé babičce, která mě ještě pochválí, že jsem hodná a utracím tolik peněz za dárky. Problém ovšem nastal ve chvíli, kdy si strýček chtěl půjčit písničky zpět.

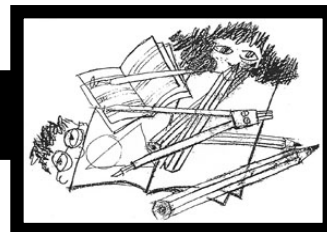
Poslední čtyři roky zpátky ovšem nastala nepatrná změna. Začala éra Britney Spears, Lucky Vondráčkovy a Evy Farný. Ačkoli ani jednu nemusím, změna to byla příjemná, alespoň jsem přestala dostávat disky s písničkami lidí, kteří by mohli být mými prarodiči.

Pokud jde o mou nejoblíbenější písničku, nevyrovná se jí žádný český ani světový interpret. Je to ta písnička, kterou mi pod názvem Divoký pes zkomponoval můj čtyřletý bratr a kterou jenom mně zahrál v pravém rokerském stylu na rodinné oslavě mých patnáctých narozenin.

Autor: Klára Neterdová, 9.D

Mladí výtvarníci, neváhejte!

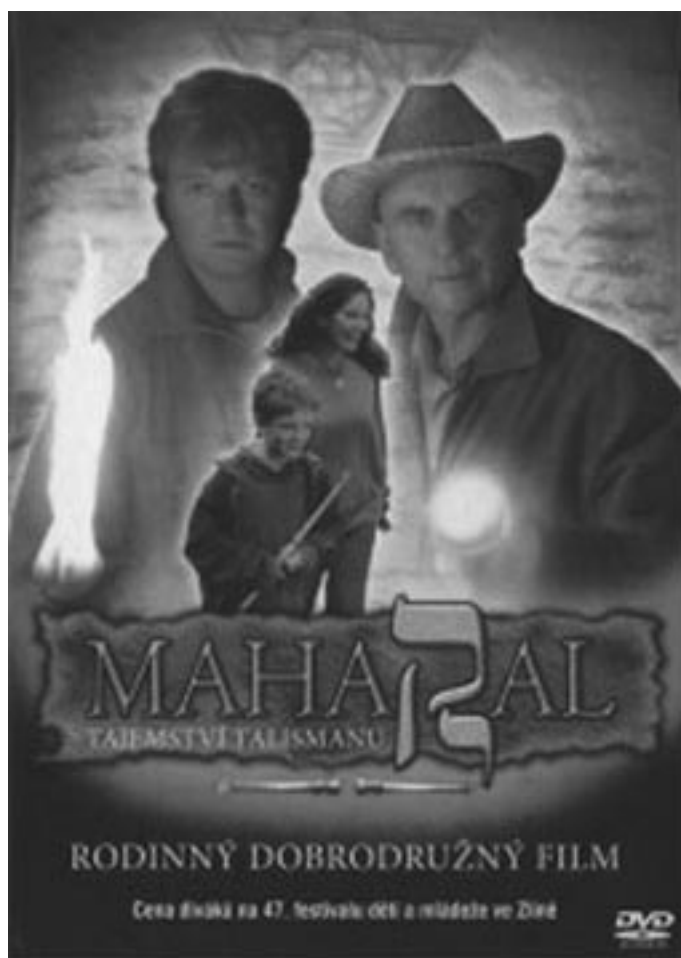
Máš velkou představivost? Umíš kreslit? Jestli se chceš se svým nadáním pochlubit, neváhej a svůj obrázek vhod' do schránky u vchodu školy. A my ho s radostí otiskneme.

Pokusy o recenze Maharal

Tento film je prázdninový příběh tří dětí, Aleny, Davida, Ondry a charismatického hledače pokladů Arona Dojena. Příběh, který staví na doložených historických událostech, nás zavede na nejtajemnější místa staré Prahy i do rozvalin středověkého vodního hradu. Všude tam se odehrává napínavé a dobrodružné pátrání po záhadném pokladu, Golemovi a bájném Kameni mudrců... Film se mi velice líbil, hlavně proto, že byl hodně napínavý a protože mám ráda dobrodružné filmy. Nejvíce se mi líbilo to napětí, kterého bylo všude plno. Hlavními hrdiny jsou tři děti a tím více se mi film zamlouval. Prostě se mi líbil!

Autor: Křečková Adéla, 6.B

Příběh filmu Šťastné a Veselé byl natočen podle skutečné události, což dokazuje, že lidé v sobě nemají tolik nenávisti, jak si každý myslí. Velmi se mi líbilo provedení a herecké výkony. Z tohoto filmu bych si odnesla, že nemůžu odsuzovat lidi, když je vůbec neznám. Můj první dojem byl, že to ani nemohla být pravda, protože jsem nikdy o ničem podobném neslyšela. V tomto příběhu nechyběly ani chvíle, které byly dojemné. Myslím si, že film je určen pro jakoukoliv generaci. Tento obdivuhodný snímek bych s radostí zhlédla znovu.

Autor: Martina Božejovská, 9.D

Šťastné a Veselé

Až do včerejška jsem si nedokázala představit, jak hrozné jsou války a kolik lidí zbytečně trpí a umírá. Tedy popravdě jsem o tom nikdy pořádně moc nepřemýšlela, protože se mě to nikdy netýkalo. Kdyby do války musel jít někdo z mé rodiny, asi bych to nepřežila. Nepřežila bych ten pocit, že už toho dotčeného pravděpodobně nikdy neuvidím. Je hrozné, když na Vánoce nemůžou být všichni doma u svých rodin a místo toho se musí někde plahočit a zabíjet nevinné lidi. Myslím si, že války jsou a vždycky byly zbytečné. Vždyť spory se dají řešit i jiným způsobem. Film se mi velice líbil a klidně bych ho zhlédla znovu. Byl to zatím nejlepší film z letošního filmového klubu.

Autor: Jana Prokešová, 9.D

Dne 10. 12. 2007 jsme zhlédli film Šťastné a Veselé. Je to film z období druhé světové války. Pojednává o tzv. zákopové válce, válce, kde se bojovalo o každý metr. Nastaly Vánoce a jak Skotové a Francouzi, tak Němci doufají, že alespoň Štědrý večer proběhne v klidu. Skotové začnou hrát na dudy, Němci se přidávají a začnou zpívat.

Film ukazuje na to, že i když někdo proti sobě bojuje a nenávidí se, i tak mají něco společného - touhu nechat toho všeho a vrátit se zpět domů. V tomto případě to byla hudba, zpěv, či společné modlení, které jim pomohlo pochopit to.

Jakmile se o tomto ovšem dozvědí velitelé jednotlivých pluků, nenechají to jen tak bez následků. Francouzi museli jít bojovat do bitvy, kterou nemohli vyhrát, Němci byli odveleni do Ruska.

Film je velice pěkně zpracován a i když měl titulky, vše ho všem doporučím.

Autor: Petr Vaněk, 9.D

Tento film se odehrává v době Vánoc roku 1914 na západní frontě u hranic Francie, kde zuří zákopová válka mezi Francií, Skotskem a Německem. Všichni vojáci doufají, že budou do Vánoc doma, ale to se jim nevyplní. 24. prosince se zde však stane něco nevidaného. Vojáci vylezou ze zákopů, oslaví společně Vánoce a spřátelí se. Když se o tom dozvědí lidé na vyšších místech, Skoti jsou rozprášení, Francouzi posláni k Verdunu a Němci na východní frontu.

Válečné filmy moc ráda nemám, ale tento se mi líbil moc. Perfektně popisoval, co se na západní frontě stalo a zabýval se i příběhy vojáků. Po zhlédnutí filmu jsem si kladla otázku, proč vlastně válka trvala tak dlouho. Vždyť ji chtěli jen ti, co mohli sedět doma u krbu a přijímat zprávy, kolik mužů padlo. A vojáci na západní frontě se pouze zachovali lidsky.

Každopádně jsem moc ráda, že jsem tento film mohla vidět a kdybych tuto možnost ještě někdy měla, neváhala bych.

Autor: Radka Zavadilová, 9.D

Tento film, již třetí z Filmového klubu s názvem Šťastné a Veselé vyprávěl o 1. světové válce, o událostech na Štědrý den roku 1914. Na Štědrý den se z německého zákopu ozve tenor operního pěvce, doprovázený první harmonikou jeho kamaráda, po chvíli Skotem z protějšího zákopu na dudy. To obě znepřátelené strany se dočasně usmíří a dokáží si, i když s komplikacemi z hlediska řeči, vyměnit adresy, společně zazpívat skotské písně, popít francouzské šampaňské, společně pohřbit mrtvé. Všichni věděli, že po tomhle večeru nebude nic jako dřív, nebudou moci zabíjet jako dřív. Před nálety na francouzské a skotské zákopy přišel velitel Němců, aby je upozornil, ať se jdou schovat k nim, že budou nálety. Situace se pak obrátila a Skoti s Francouzi

přizvali Němce k nim. Film se mi moc líbil, byl plný emocí, pravdy a toho, že ve válkách se může stát i něco dobrého, i když jen na chvíli. Na tento zážitek však nikdy nezapomenou. Ale pořád války nic neřeší.

Autor: Veronika Svobodová, 9.D

Nikdo nesmí chybět

Film natočený v Číně v malé chudé vesnici poukázal na život v bídě. Film se mi líbil. A hlavně se mi líbilo, jak si učitel Kao vážil křídly. Když si uvědomím, jak my rozhazujeme a nevážíme si věci tak jako oni, připadá mi to nespravedlivý. Byl to film na zamyšlení.

Kateřina Sobotková, 9. C

Tento film byl velmi zvláštní. Ani nemůžu říct, jestli se mi líbil nebo nelíbil. Byl velice emotivní a zčásti dramatický. Film vypráví o třináctileté holce a její vytrvalosti a neústupnosti.

Lukáš Hybšt, 9. C

Tento film se mi opravdu velice líbil, ač byl smutný, při některých scénách až k slzám. I mě dostala scéna, když učitelka Wej, které bylo pouze třináct let, vystoupila v televizi a prosila všechny lidi, aby jí pomohli hledat malého chlapce, který šel, i když byl malý, pracovat do města. Jeho matka totiž onemocněla, otec mu umřel, a proto jim začaly dluhy narůstat. Nakonec se vše v dobré obrátilo. Lidé viděli chlapce a dali vědět do televize a Wej se vrátila do vesnice i s televizí, která jim dala dary, například křídly, které ve vesnici měly jako zlato, a k tomu finanční pomoc od dobrých lidí. Tento film byl opravdu skvělý a nutil k zamyšlení! Kdyby si tak lidé vážili toho, co všechno mají! V tomto filmu se ukázalo, že někteří si neváží ničeho a neumí podat ruku těm, co potřebují pomoc.

Autor: Věra Pelánová, 9. C

Film se mi moc nelíbil, protože byl takový nudný, skoro nic se tam nedělo. Ale byl docela smutný, protože tam museli pracovat děti místo rodičů, kteří byli nemocní. Lidé na vesnici byli moc chudí a měli velký hlad.

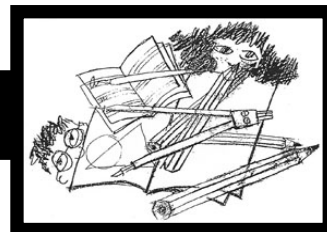
Autor: Lukáš Videňský, 9. C

Dne 8. 1. 2008 jsme zhlédli film Nikdo nesmí chybět. Tento film pojednává o čínské vesnické škole, kam nastoupí na záskok třináctiletá holka. Má učit měsíc a během toho měsíce nesmí podle slov pana učitele Kaa žádný ze žáků ze školy odejít. Hlavní hrdinka ovšem neměla s podobnou věcí ještě žádnou zkušenost, a tak nějakou dobu trvá, než žákům porozumí. Než se jí to ovšem povede, jedna žákyně přestoupí na jinou školu a jiný žák odejde do města za prací, aby mohla jeho rodina zaplatit dluhy.

A tak začíná příběh třináctileté učitelky, která se rozhodne odjet do města a žáka přivést zpět. Není to ovšem tak jednoduché, jak se může na první pohled zdát. Hrdinka totiž nemá u sebe žádné peníze, takže nemá, jak se do města dostat. S tímto prvním problémem jí nakonec pomůžou samotné děti, které učí. Pomůžou jí totiž s brigádou, a tak vydělají peníze na cestu. Když už stojí na nádraží, zjistí, že lístek stojí více, než si mysleli. Nakonec se do města napůl stopem a napůl načerno dostane a je hned postavena před druhý problém - jak žáka najde.

Celý film nakonec dobře dopadne. Učitelka díky své vytrvalosti žáka najde a přivede zpět. A dokonce s penězi na opravu školy a s novými křídami, se kterými děti začnou radostně psát na tabuli různé čínské znaky.

Můj osobní názor je, že autor tímto filmem chtěl poukázat na chudobu čínských dětí na venkově. A myslím, že se mu to také povedlo. Jinak byl film netradičním, ale zajímavým způsobem zpracován. Nepopírám, že jsem viděl lepší filmy, každopádně zajímavý neznamená špatný.

Autor: Petr Vaněk, 9.D

My si neuvědomujeme, co máme, ale kdybychom ztratili školu, domov a ostatní, pochopili bychom.

Autor: Renata Charvátová, 9.C

Královna

Dne 12. 2. 2008 jsme zhlédli film Královna. Tento film pojednává o britské královně Alžbětě Druhé, konkrétně o týdnu jejího života po smrti princezny Diany. Během tohoto týdne se královna uzavře do sebe a odmítne se k úmrtí princezny vyjádřit. Díky tomuto postoji se zmenší podpora monarchie o závratná čísla. Celý tento týden se snaží nově zvolený premiér Tony Blair přesvědčit královnu, aby svůj postoj změnila. Královna však odmítne a popularita královské rodiny stále klesá. Na konci filmu si však konečně královna uvědomí, že to s ní ministr nemyslí tak špatně a že by měla promluvit k anglickému obyvatelstvu. Díky jejímu proslovu je královna královnou ještě dnes a ang-

lický lid ji má rád.

Tento film se dá hodnotit přinejmenším jako zajímavý, a i když se někomu může zdát nudný, přinesl mnoho nových poznatků do života. Ve filmu je totiž užito řady informací, které filmaři vypátrali pod příslibem anonymity přímo u královského dvora. A jen tak na okraj, představitelka královny Alžběty Helen Mirrenová dostala za svoji roli Zlatý glóbus, Volpiho pohár a dokonce i Oscara. I to něco vypovídá o kvalitě filmu. Kdybych měl film zhodnotit, dal bych 2 body z 5.

Autor: Petr Vaněk, 9.D

Film Královna, který jsme měli možnost zhlédnout, pojednává o týdnu po smrti princezny Diany, který pro britskou monarchii nebyl bezvýznamný.

Začátek filmu zobrazuje premiérské volby, jež jednoznačně vyhrává Tony Blair, který posléze dostane od královny svolení sestavit vládu. Pak ale přichází z Paříže zprávy o autonehodě princezny Diany a její následné smrti. Alžběta II. s rodinou zůstává na letním sídle ve Skotsku, aby ochránila své vnuky, syny Diany, před přílivem dalších zpráv kolem smrti princezny. Jelikož se však královská rodina nevyjádřila k princezinně smrti, je britský lid dosti pobouřen, což se snaží zachraňovat Tony Blair. Moderní premiér se společně s vládou snaží zlomit královnu, aby nejen přistoupila k veřejnému pohřbu, ale také aby promluvila ke svým poddaným. Nakonec se ale královna vrátí do Londýna a před kamerami pronese své vyjádření ke smrti princezny Diany. Ačkoliv své pocity nedává najevo, byla by zajisté radši, kdyby Diana žila.

Na rozdíl od předchozího čínského snímku se mi tento film celkem líbil. I když byl delší, nepřišel mi nudný, možná to bude také tou angličtinou, kterou jsem se snažil pochytit. Výkony herců mi taktéž přišly velmi dobré. Celkově tedy tento film hodnotím výborně a dalšímu zhlédnutí bych se nebránil.

Autor: Jan Zima, 9.D

Na tento film jsem byl od začátku zvědavý. Třeba proto, že jsem chtěl vědět, jak si taková královna žije.

Na tento film bych sám od sebe nešel, ale byl jsem rád, že jsem ho viděl.

Královna mně připadala jako úplně normální osoba, když si rodina dělala piknik, nebo když se šla projít se svými psy, a ne jako královna Velké Británie. Taky jsem si ujasnil, kdo byl kdo, např.: že princezna Diana byla manželka syna královny atd. ...

Taky se mi líbilo, jak královna sama jezdila v autě. Klidně bych se na něj podíval znova!

Žádnou negativní kritiku bych asi nenapsal.

Bylo také zajímavé, jak se trefili s výběrem herců, protože ti to zahráli velmi dobře!

Film hodnotím na 90%.

Autor: Kajan Adam, 9.C

KUPUJTE GAG-BEN!

Co si nepřečtete na stránkách **GAG-BEN**u, to si jinde nepřečtete!

Ivana Benáčková zvítězila v POP ROCK SHOW

Dne 28.2.2008 se na naší škole jako každoročně konala pěvecká soutěž Pop Rock Show.

Letos soutěžící nebyli rozděleni do kategorií podle ročníků, ale podle vylosovaného čísla. Porota je podle výkonu zařadila na první, druhé, třetí nebo čtvrté místo. Soutěže se zúčastnilo 13 zpěvaček z celého druhého stupně. Porota se skládala z rockera a frontmana skupiny EXTÁZE Pavla Schütze, dále manažera Studia Kopce a učitele ZŠ Na Kopcích Vratislava Fišery, obchodní zástupkyně Rádia Vysočina Daniely Kočové a zpěvačky skupiny GRAFIT a bývalé členky Studia Kopce Andrey Ošmerové. Předsedou poroty při této akci byl bývalý zpěvák skupiny VJETEF a organizátor hudebních akcí v regionu Dalibor Němec. Výkony mladých zpěvaček byly velmi vyrovnané, ale ne všem se to povedlo, jak by chtěly.

Výsledky soutěže jsou následující : 1.místo- Ivana Benáčková, 9.C, 2.místo- Lucie Drápelová, 9.D, Michaela Pavlečková, 7.A, Lucie Deabisová, 7.C

Moderátorka Aneta Coufalová

Divadélko pod schody patřilo mladým recitátorům

Na naší škole v Divadélku pod schody proběhlo školní kolo recitační soutěže. Soutěžili žáci 1.-5.tříd. Aby soutěž byla spravedlivá, byli žáci rozděleni podle ročníků. Nejvíce nás zajímalo, jak si povedou prvňáčci. Všichni šli do soutěže s velkým nasazením a touhou zvítězit, ale vyhrát může jen jeden, a to ten nejlepší. Soutěže se zúčastnilo asi 90 žáků, z nichž nejlepší výkon předvedla a také se stala vítězkou Anita Vrzáková z 1.A. Postoupila do okresního kola, kde dne 25.2.2008 získala 3.místo a postoupila do krajského kola. Za celou redakci přejeme Anitce hodně úspěchu v dalším kole.

Tady je několik otázek, které jsme Anitce položili:

Jak se ti soutěž líbila?

Líbila se mi moc, ale měla jsem trochu strach.

Připravovala ses na tuto soutěž? Jak?

Vůbec jsem se nepřipravovala.

Jak se ti povedlo, že jsi tuto soutěž vyhrála?

Jsem se snažila a snažila, až jsem vyhrála.

Porota stanovila toto pořadí:

Kategorie 1. tříd

1. místo: Anita Vrzáková, 1. A, 2. místo: Natálie Dobrovolná, 1. D, 3. místo: Tereza Štěpničková, 1. C a Barbora Štelclová, 1. C

Kategorie 2. a 3. tříd

1. místo: Terezie Plucerová, 3. A, 2. místo: Anna Machátová, 3. A, 3. místo: Vít Šesták, 2. A a Aleš Skála, 2. B

Kategorie 4. a 5. tříd

1. místo: Barbora Vieweghová, 5. B a Tomáš Kotrba, 5. B, 2. místo: Kamila Svobodová, 4. A, 3. místo: Jana Skoumalová, 5. A a Kathrin Decknerová, 5. A

Vítězům blahopřejeme a držíme palce v okresním kole soutěže.

Poděkování patří třídním učitelkám, které děti připravily a také organizátorkám soutěže paním učitelkám Marečkové, Kolbábkové, Hájkové a Ondrákové.

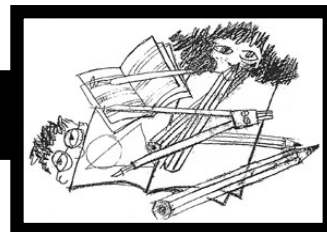
Vítězná Ivana Benáčková

Mezi tím, co se porota rozhodovala, nám zazpívaly bývalé žákyně naší školy. Jako první se představila Hana Bartůňková písní Strach a Sedm dana. Hned po ní následovala Petra Uherková s písní Jampadampa a Marioneta. Největším překvapením bylo vystoupení paní učitelky Ireny Fišerové, která nám zazpívala písničku Honolulu své oblíbené skupiny Kamelot a Jany Smejkalové, která podala úžasný výkon s písničkou Petry Černocké Nákladák.

Celou soutěží nás provázela Aneta Coufalová z 9.D, a roli zvukaře zastal pan učitel Marek Jirků. Během vystoupení pan Fišera společně s Janem Zimou vytvořili cédečko, na kterém jsou zaznamenáni všichni vystupující. Zpěvačky připravila a soutěž zorganizovala paní učitelka Irena Fišerová, které patří stejně jako Anetě i panu učiteli velký dík.

Autor: Zoja Chimed Ochir, 9.C
Foto: Vratislav Fišera

Autor: Ivana Benáčková, 9.C

Procházeli jsme se vánoční Vídní

Dne 18. 12. 2007 jsme navštívili Vídeň. Jazyková 7. třída za účelem seznámení se svými rakouskými protějšky, trik filmová skupina v rámci projektu Rukama nohama a nakonec i deváté třídy, které si prostě jen přijeli prohlédnout Vídeň.

Sedmáci se po příjezdu do Vídně odloučili od zbytku skupiny a vyrazili na setkání se svými rakouskými kamarády. Po přivítání s Rakušáky si vyměnili drobné dárky a společně usedli k obědu ve školní jídelně, kde podle všech zúčastněných Čechů měli výborné jídlo. Poté se všichni společně vydali na vánoční trhy.

Trikfilmová skupina se spolu s devátáky naobědvala ve škole, stejně jako sedmáci, a poté se setkali s rakouskými členy projektu Rukama nohama.

Po setkání nastal před školou rozchod a kluci (i některé holky) jej využili a zahráli si s Rakušáky fotbal.

Jenže to už tu byl autobus, a tak deváté třídy i s trikfilmem (sedmáci se tam dopravili později metrem) nastoupili a nechali se zavést přímo na trhy. Zde procházeli a viděli mnoho památek. Jmenovat můžeme například Hundertwasserhaus, jehož architekt se vyzíval v neobyčejnosti, k vidění byli i Stephansdom či vídeňská radnice. Památky ovšem nebyla jediná věc k vidění. Například vánoční výzdoba Vídně zaujala jistojistě každého člověka.

K večeru se již všechny skupiny setkaly. Plní nových zážitků jsme se vydali zpět domů. Tento malý výlet se všem líbil a i když byla ve Vídni velká zima, nikdo by neváhal a jel by znovu.

Autor: Aneta Coufalová, 9.D

Foto: Petr Vaněk, 9.D

Vánoční trhy

Usměvají devátáci

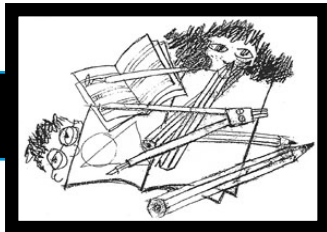
Jork John (slohová práce)

Byl jednou jeden malý kluk. Jmenoval se Jork John. Jork žil s mámou sám. Když Jork uklízel půdu, našel starý deník. Bylo na něm napsáno „Deník Carlose Johna“. Jork byl tak zvědavý, že ten deník musel otevřít a začít ho číst. Stmívalo se a máma hledala Jorka. Nevěděla, že ho najde na půdě s tímto deníkem. Večer šel Jork spát a ptal se mámy, kdo je Carlos John. Máma mu řekla, že to je jeho praprapradědeček.

Druhý den ráno Jork běžel ihned nahoru na půdu, aby si přečetl deník. Jakmile si Jork sedl do starého křesla, přišla jeho máma a řekla: „Donesla jsem ti nějaké sušenky a pítí.“ Když Jork začal číst, napadlo ho, jestli by si také neměl psát deník. Běžel do svého pokoje a začal hledat nějaký prázdný deník. Když našel, vzal si prapiskvu a začal psát. „Milý deníčku, (u kluků se to sice moc nehodí, ale..) žiji s mámou sám, protože nám tatínek odjel do Itálie a ještě se nevrátil. Bojím se o něho. Už tam je deset let a nevím, jestli se vrátí, ale pevně doufám, že se vrátí. Teď sedím v křesle na půdě a píšu tenhle deník. Prohlížím si praprapradědečkův deník. Máma říkala, že to prý byl moc a moc hodný člověk i dědeček. Třetí den. Dneska mám narozeniny. Je mi jedenáct let. Večer bude oslava, jen já a máma. Žádné kamarády jsem si nepozval, protože nechci. Chci být sám s mámou.“

O něco později. „Jsem zase na půdě a píšu tenhle deník. Moc bych si přál, aby přijel táta. Nikdy jsem ho totiž neviděl. Jen na fotkách.“ Už je večer a jsem pořád na půdě. Máma volá: „Pojď dolů, mám pro tebe překvapení.“ Volám: „Je tam táta?“ „Ne, to ne, ale máš tady to překvapení.“ Běžel jsem dolů a vidím spoustu dárků a dort. Zazvonil zvonek a já jsem běžel otevřít a tam stál nějaký muž. Zavolal jsem mámu, aby přišla. Máma přiběhla a rozběčela se mezi dveřmi. Pán ji objal a já jsem pochopil, že to je můj táta. Rozbrečel jsem se taky a objal jsem je. Mé narozeniny byly takové, jak jsem si vždycky přál. Už mi je patnáct let a jsme pořád spolu. Mám bratra Toma a jsou mu tři roky. Je s ním sranda. Vždycky, když je sám, tak se mi dívá do mého deníku a prohlíží si obrázky. Když jsem odjel v létě na tábor, namaloval mi do dopisu sluníčko a pod ně naši rodinu, jak se koupeme ve vodě. Teď je zima a učím Toma lyžovat. Já jezdím na snowboardu. Teď spolu žijeme šťastně a je nám spolu dobře.

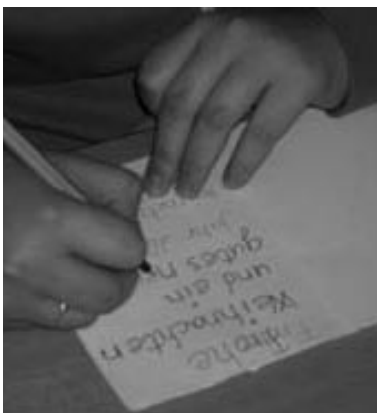
Autor: Kateřina Veselá, 6.C

ŽIVOT KOLEM NÁS

V 6. C zněly koledy

Před Vánocemi jsme dostali v hodině angličtiny a němčiny nakopírované listy s písničkami a notami. Na nich byly texty koled, které jsme se měli naučit. Byla to anglická a německá verze koledy „Tichá noc“. Když jsme se je v hodinách naučili, zazpívali jsme je nejdříve v učebně němčiny paní učitelce Jakešové a Zahradkové. Poté i panu řediteli, zástupci, paní zástupkyni a panu školníkovu, abychom si šplhli. Potom jsme šli do třídy a rozdali jsme si dárečky. Téhož dne jsme šli do divadla a zakončili jsme poslední školní předvánoční den.

Terčina ruka

Autor: Kateřina Veselá a Klára Matoušková, 6.C
Foto: Ludmila Jakešová

Výzdobený domeček

Naše dobrá třída

My, žáci 6.C, a ještě asi některých dalších tříd, jsme se zúčastnili projektu NAŠE DOBRÁ TŘÍDA. V rámci programu Preventivní výchovy za námi přišly starší kamarádky z Klubu Zámek už začátkem školního roku 2007-2008. A opět za námi přišly 11. ledna 2008.

Začátkem školního roku jsme si povídali o tom, jak by se naše třída mohla zlepšit - aby se všichni skamarádili, vzájemně se nepomlouvali a podobně. Rozdělili jsme se do skupin a dostali seznam různých pravidel, z nichž jsme vybírali. Nakonec zůstalo pět pravidel, které se budeme snažit dodržovat. Dále jsme dostali namalovaný obrys takového obyčejného domečku, nad nímž bylo napsáno NAŠE DOBRÁ TŘÍDA a do nějž jsme nalepili svá pravidla. A ten domeček jsme si měli hezky do ledna vyzdobit.

A tak jsme taky udělali. Šikovní spolužáci (i ti nešikovní) se na výzdobě podíleli. Byl opravdu hezký. Dali jsme si tam 29 parašutistů (původně jich mělo být 27, protože je nás ve třídě 27, ale nějak jsme zapomněli počítat a najednou jich bylo 29). Řekli nám, že je to snad nejhezčí domeček, jaký kdy viděli. A náš spolužák Petr Svoboda, který všude s sebou nosí foťák, nám jej vyfotil. Slíbil holkám, které za námi přišly, že jim to pošle na e-mail. A doufám, že nám to dá i na naše SPOLUŽÁKY na internetu (Seznam, najdeš tam, co neznáš).

V lednu jsme také hráli různé hry, které souvisejí se vztahy mezi námi spolužáky. Hráli jsme například hru LOVCI LIDÍ, kde jsme měli hledat lidi, kteří například hráli na hudební nástroj atd..

Celý projekt se odehrával v Divadélku pod schody. Tento projekt se nám velmi líbil a já osobně bych si ho klidně zopakovala.

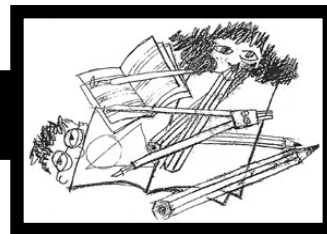
Autor: Jana Dvořáková, 6.C
Foto: Petr Svoboda, 6. C

Sasa a Míša

Máme rádi plyšáky

V Řecku dávno minulém i současném se ocitli žáci 6. tříd

Projekt ŠVP Řecko byl vytvořen pro žáky 6. ročníku. Projektu se zúčastnilo celkem 73 žáci a 8 pedagogů.

Průběh projektu:

3.1.2008, 8:00 – 13:30

Žáci měli možnost zhlédnout animovaný film Odysseus, seznámit se tak podrobněji s některými postavami z řeckých bájí, o nichž byli informováni již v hodinách českého jazyka a dějepisu.

Následoval test týkající se znalostí obsažených ve filmu a práce ve dvojicích. Každá dvojice si vybrala jednu postavu z knihy E. Petišky Staré řecké báje a pověsti a vytvořila její profil. Žáci měli k dispozici nejen zmiňovanou knihu, ale také internet a různé publikace, zabývající se touto etapou dějin.

Na závěr tohoto dne proběhla prezentace těchto prací.

4.1.2008, 8:00 – 13:00

Tento den byl ve znamení „dílniček“, které si žáci sami zvolili.

Olympijské hry

V této dílničce se žáci seznámili s historií olympijských her a jejich symbolikou. Měli k dispozici spoustu odborných publikací. Také si vyzkoušeli řeckořímský zápas, hod kladivem a oštěpem.

Řecký pokrm

Žáci se naučili připravovat jeden z nejznámějších řeckých salátů tsatsiky, který byl velice chutný. Dozvěděli se také mnoho informací o zdravé výživě.

Řecko z hlediska zeměpisu a přírodopisu

Na jakou flóru a faunu mohou narazit v současném Řecku a kde se vlastně Řecko nachází, se dozvěděli žáci právě v této dílničce za použití mapy, knižních publikací a dalších pomůcek.

Mapa Odysseova putování

Tato dílnička se částečně vracela ke zhlédnutému filmu. Děti tvořily mapu Odysseovy cesty a odpovídaly v připraveném testu na různé otázky. Navíc se naučily novou dovednost – vázat základní uzly. Zahrály si také hru, ve které spojovaly správné dvojice postav z řeckých bájí.

Na závěr tohoto dne proběhla opět prezentace prací.

Posledním úkolem žáků bylo vytvoření vlastního hodnocení celého projektu.

Mapa Odysseova putování

Hodnocení ze strany žáků bylo velice pozitivní. Hodnocení ze strany pedagogů bylo také kladné. Žáci přistoupili k zadaným úkolům většinou zodpovědně a s elánem, práce je bavila. Objevily se ale také nedostatky, zejména v samostatnosti a schopnosti žáků komunikovat.

Při závěrečných prezentacích jen minimum žáků bylo schopno samostatně a souvisle mluvit.

Proto do budoucna považujeme za největší prioritu tento problém odstraňovat a učit žáky souvislé a plynulé mluvě na určité téma.

Autor: Soňa Chlachulová

Foto: Pavel Míkoláš

Známé postavy řeckých bájí?

Projekt Řecko očima naší redaktorky

1. den

6. třídy se shromáždily 3. ledna v „Divadélku pod schody“. Vysvětlili jsme si, o co go a asi dvě vyučovací hodiny jsme se dívali na film „Odysseovy cesty“. Rozešli jsme se do určitých skupin, které byly rozděleny už asi před měsícem. Já jsem byla u p. uč. Míkoláše, pí. uč. Chlachulové a slečny uč. Jakešové. Všichni obdrželi test s otázkami z filmu a potom, když jsme ho dopsali, dostali jsme velký tvrdý papír A3. Měli jsme namalovat osobu z filmu, popsat ji a něco o ní napsat.

2. den

Šli jsme do tříd, kde byly dílničky, které jsme si vybrali. Řecký pokrm - pí. uč. Štěpničková, Odysseovy cesty - pí. uč. Pokorná, Olympijské hry - p. uč. Svoboda, Řecko z hlediska biologie a zeměpisu - pí. uč. Svobodová a Lampertová.

Dozvěděli jsme se, co byla stará řecká pochoutka, povídali jsme si o řeckých hrách, házeli diskem a zkoušeli jsme si bojovné chvaty a malovali olympijské kruhy. Udělali jsme si projekt o přírodních podmínkách v Řecku atd. U paní uč. Pokorné jsme si napsali test týkající se Odysseova putování, uzlovali jsme a zahráli kvarteto s obrázky ze starého Řecka.

Pak jsme se sešli v Divadélku pod schody, kde jsme si ukázali to, co jsme vytvořili. Potom jsme dostali papír na ohodnocení celých dílniček (za oba dva dny). Za odměnu jsme dostali jen pět hodin (i když někteří jen pět hodin měli).

Autor: Jana Dvořáková, 6.C

Anketa o Třebíči

Cílem této ankety bylo zjistit, co Třebíči podle vás chybí a jaký na ni máte názor. Na anketu odpovídali žáci 8. a 9. ročníků.

Co by chtěli žáci změnit v Třebíči?

- větší čistotu (vajgl, kam se podívám, psi hovínka)
- více kontejnerů na třídění odpadu
- dát do pořádku park v Borovině
- někteří se podívali hlouběji a zjistili, že by bylo potřeba uklidit v ulicích (ostatně si za nepořádek můžeme sami)
- zrušit vietnamské obchody
- postavit velká obchodní centra
- více hřišť
- větší podpora sportu
- investovat více do školství, vzhledu města a ne do nevyužitých supermarketů
- změna vedení radnice-dělají nám ostudu

Co se jim naopak na Třebíči líbí?

- velké náměstí, historické domy
- příroda v okolí Třebíče
- park u Polanky, Polanka
- památky- židovská čtvrť, židovský hřbitov, Bazilika sv. Prokopa
- nový vzhled paneláků
- divadlo, kino Pasáž
- naše škola

Co Třebíči podle našich žáků chybí?

- lepší reprezentace města v ČR
- aquapark
- kvalitní nekuřácká restaurace
- obchodní domy- Tesco, Olympie, galerie Vaňkovka, Kenvelo apod.
- 3D kino, ZOO
- více středních škol
- hlavně BEZPEČNOST

Co se musí na Třebíči ještě vylepšit?

- více akcí pro děti a sportovního zařízení
- nové silnice, parky, lavičky, osvětlení v Borovině
- legální místa pro sprejování
- kulturní vlakové nádraží
- zrušit FACE CLUB!!!
- rekonstrukce památek
- lepší autobusové spoje na Ptáčov
- mohlo by se vybudovat více útulků pro zvířata, hřiště, cyklostezky, sport hotel, jako je v Hrotovicích apod.

Autor: Marcela Kloudová, 9.A, Kateřina Sobotková, 9.C, Ivana Benáčková, 9.C

Třebíčský zámek

O našich nejoblíbenějších místech v Třebíči jsme si povídali v hodinách občanské výchovy.

Moje nejoblíbenější místo v Třebíči je bezpochyby domov. Ale to jste asi slyšet nechtěli, že?

Z veřejných míst to bude nejspíš Polanka a okolí. Dá se sem zajít v každou roční dobu.

Na jaře je to místo našich prvních rodinných vyjížděk na kole. Na celkově rovné trase zkusíme síly a výdrž po zimě...což je někdy opravdu těžké. Jedna část cesty vede přes nově zrekonstruované nábřeží podél řeky Jihlavy. Nová cesta je lepší a rychlejší, ale stará byla o něco dobrodružnější svým rozmanitým terénem. Ale krásný výhled na zámek zůstal.

Na konci nábřeží se nachází parčík s novým dětským hřištěm. To je velké lákadlo pro mou mladší sestru. Té se už bohužel obvykle dál nechce jet, a tak na tomto místě se naše rodina na chvíli rozdělí. Já a tatínek pokračujeme dál směrem do Poušova a maminka s mou sestrou zůstávají v parku.

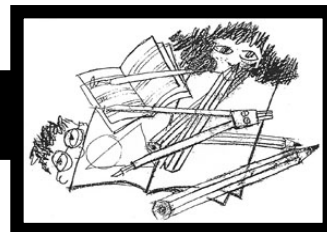
V létě, mém zcela a úplně nejoblíbenějším období, se otevírá koupaliště Polanka, dříve říční lázně. Chodím tam pěšky, většinou s kamarády. To tedy nemáme čas obdivovat přírodu, ale těšíme se na pořádnou kupačku. Koupaliště leží stranou dopravního ruchu a uprostřed zeleně, takže mám pocit, že ani nejsem ve městě. Mám tam rád všechny vodní atrakce, nejvíc skokanskou věž a tobogán.

Když na podzim skončí doba koupání, vracím se aspoň na chvíli zpět ke kolu. V parku na Polance stromy hrají všemi barvami a je tam pořád hezky. Moje sestra – pořád prolézačky. Pravidelně koncem září navštěvujeme tatínkova kamaráda, který má zahrádku v Poušově. Je to pro nás, včetně rodičů, malé dobrodružství i hazard, protože se obvykle zdržíme dlouho do večera a zpátky se vracíme kolem řeky Jihlavy – tentokrát potmě.

V zimě chodíme na Polanku výjimečně, většinou na Štědrý den, když jdeme na tradiční procházku a moje sestra touží nakrmit všechny kačenky, co jich jen na řece je....

Je tam vážně hezky a už teď se docela těším na jaro, až si zase vyjedu.

Autor: Ondřej Netík, 8.C

Co bude dál aneb kam na školu?

1. Kam se hlásí žáci z 9.A?

Gymnázium-1žák
Střední odborná škola- 11 žáků
Střední odborné učiliště- 3 žáci
Odborné učiliště- 3 žáci

2. Kdo ovlivnil jejich rozhodování?

Rodiče- 3 žáci
Škola- 0 žáků
Rozhodl(a) se sám(a)- 15 žáků
Někdo jiný- 0 žáků

3. Jak se připravují na přijímací zkoušky?

Sám(a)- 10 žáků
S rodiči nebo s kamarádem- 1 žák
Chodí na doučování- 7 žáků

4. Kolik času věnují přípravě?

Každý den- 6 žáků
Občas, když má čas- 10 žáků
Nepřipravuje se- 2 žáci

Odpovídalo 18 žáků z 9.A.

1. Kam se hlásí žáci z 9.B?

Gymnázium- 3 žáci
Střední odborná škola- 16 žáků
Střední odborné učiliště- 1 žák
Odborné učiliště- 3 žáci

2. Kdo ovlivnil jejich rozhodování?

Rodiče- 4 žáci
Škola- 0 žáků
Rozhodl(a) se sám(a)- 18 žáků
Někdo jiný- 1 žák

3. Jak se připravují na přijímací zkoušky?

Sám(a)- 13 žáků
S rodiči nebo s kamarádem- 4 žáci
Chodí na doučování- 6 žáků

4. Kolik času věnují přípravě?

Každý den- 1 žák
Občas, když má čas- 17 žáků
Nepřipravuje se- 5 žáků

Odpovídalo 23 žáků z 9.B.

1. Kam se hlásí žáci z 9.C?

Gymnázium-0 žáků
Střední odborná škola- 16 žáků
Střední odborné učiliště- 0 žáků
Odborné učiliště- 3 žáci

Didacta-ilustrační foto

2. Kdo ovlivnil jejich rozhodování?

Rodiče- 3 žáci
Škola- 2 žáci
Rozhodl(a) se sám(a)- 14 žáků
Někdo jiný- 0 žáků

3. Jak se připravují na přijímací zkoušky?

Sám(a)- 5 žáků
S rodiči nebo s kamarádem- 2 žáci
Chodí na doučování- 12 žáků

4. Kolik času věnují přípravě?

Každý den- 4 žáci
Občas, když má čas- 11 žáků
Nepřipravuje se- 4 žáci

Odpovídalo 19 žáků z 9.C.

1. Kam se hlásí žáci z 9.D?

Gymnázium-12 žáků
Střední odborná škola- 10 žáků
Střední odborné učiliště- 0 žáků
Odborné učiliště- 0 žáků

2. Kdo ovlivnil jejich rozhodování?

Rodiče- 7 žáků
Škola- 0 žáků
Rozhodl(a) se sám(a)- 14 žáků
Někdo jiný- 1 žák

3. Jak se připravují na přijímací zkoušky?

Sám(a)- 13 žáků

S rodiči nebo s kamarádem- 3 žáci
Chodí na doučování- 6 žáků

4. Kolik času věnují přípravě?

Každý den- 3 žáci
Občas, když má čas- 14 žáků
Nepřipravuje se- 5 žáků

Odpovídalo 22 žáků z 9.D.

Autor: Sobotková Kateřina, 9.C

Sbíráme starý papír

Na naší škole pořádáme několikrát do roka sběr papíru. Děti od první třídy vědí, že přečtené noviny a časopisy, reklamní letáky a jiný nepotřebný papír patří do sběru. Při poslední akci dne 19. února 2008 přinesli nejvíce tyto žáci a tyto třídy:

Jednotlivci

1. Novotný Erik, 1.A	374kg
2. Matoušková Zuzana, 2.A	300kg
3. Chlachula Tomáš, 1.C	210 kg

Třídy

1. 7.C	1257kg
2. 9.A	867kg

ŽIVOT KOLEM NÁS

Projekt „Holocaust“ rozhodně doporučujeme

V pondělí 28. ledna naše škola pořádala pro deváté třídy projekt o holocaustu. V rámci projektu jsme zhlédli i československý oskarový film OBCHOD NA KORZE. Film natočili režiséři Elmar Klos a Ján Kadár. Děj tohoto filmu se odehrává roku 1942 na východním Slovensku, kde jsou Židé odvázeni do koncentračních táborů.

V druhé části projektu jsme vypracovávali a pročítali pracovní list o Terezíně – místě spojeném s holocaustem Židů v průbě-

Prezentace

hu 2. světové války. Dozvěděli jsme se tak spoustu zajímavých věcí, například o Karlu Poláčkovi, který se proslavil svou knihou Bylo nás pět. Zajímavé bylo také překládat texty pod obrázky Heleny Weissové, která byla také v Terezíně a kreslila, co tam viděla a zažila.

Dovršením tohoto projektu byla dobrovolná návštěva Terezína, kde jsme měli možnost zhlédnout místa, kde Židé byli zavřeni, a poznat, v jakém prostředí museli být.

Tento projekt je určitě zajímavý a poučný a má rozhodně cenu ho příští rok zopakovat.

Autor: Aneta Coufalová a Radka Zavadilová, 9.D

Hoši přemýšlejí

Terezín

18.2. – 19.2.2008

Dovršením projektu o holocaustu byl dobrovolný dvoudenní výlet do Terezína. Zúčastnilo se ho padesát pět žáků devátých tříd.

Na místo jsme dorazili kolem půl jedenácté dopoledne a ubytovali jsme se nad muzeem v Magdeburských kasárnách. V půdním divadélku jsme vyslechli úvodní přednášku, ve které nám byla přibližena funkce a historie ghetta, jímž Terezín za II. světové války byl. Byli zde shromažďováni Židé nejen z protektorátu Čechy a Morava, ale i z mnoha evropských států.

Také jsme si prohlédli město. Zhlédli jsme chlapecké ubikace, muzeum ghetta, tajnou modlitebnu, krematorium a další.

Po prohlídce města se nás ujala paní Chládková, pracovnice vzdělávacího oddělení, rozdělili jsme se do skupin a každá skupina

Práci ke svobodě

dostala jedno téma, které měla zpracovat a druhý den ráno reprezentovat. Den jsme zakončili zhlédnutím česko francouzského filmu Poslední motýl. Ten se odehrával v ghettu a byl pěkný, i když se špatným koncem.

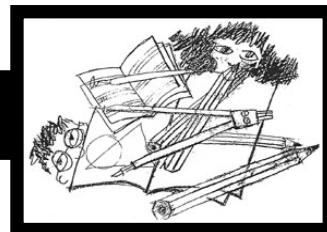
Následující den ráno jsme dokázali, že ani zde nezhálíme, a odprezentovali jsme ve skupinkách zadaná témata. Mezi ně patřilo například: stravování v Terezíně, život Helgy Weissové nebo časopis Vedem.

Program pokračoval besedou s pamětnicí paní Doris, která byla ve svých šestnácti letech deportována do Terezína, téměř čtyři roky tam pracovala v zemědělství a měla velké štěstí, že tu dobu přežila.

Nakonec jsme si prohlédli Malou Pevnost, vzdálenou od Terezína necelý kilometr, a vydali se na cestu domů. Tento seminář nám rozhodně přinesl vědomosti a zkušenosti. Je dobře, že naše škola umožňuje tento výlet a budoucím devátákům ho můžu jen doporučit.

Autor: Radka Zavadilová, 9. D

Foto: Pavel Míkoláš

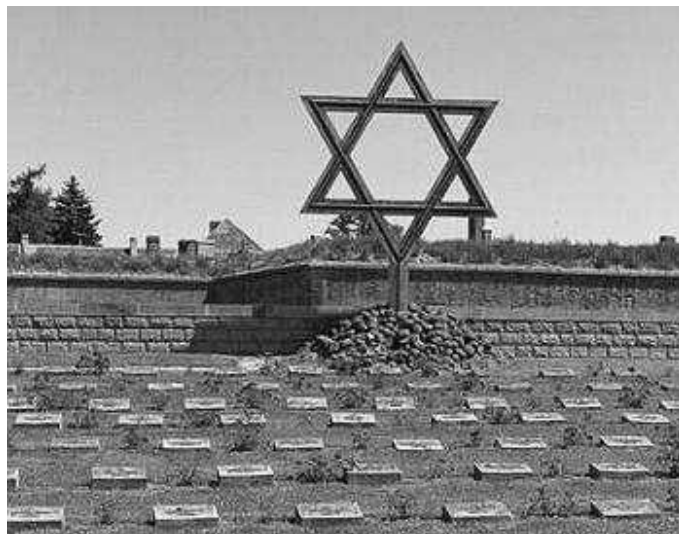

Malá pevnost - Terezín

Terezín byl založen jako pevnost na konci 18. století. Město, dodnes obklopené masivními valy, leží nedaleko soutoku Labe s Ohří. Terezínská opevnění (Hlavní a Malá pevnost), na svou dobu moderní, postupně zastarala a po ztrátě vojenské funkce upadla v zapomnění. Po obsazení Československa Hitlerem si nacisté povšimli „výhod“ Malé pevnosti a zřídili zde v červnu 1940 policejní věznici. Po vypuknutí 1. sv. války byli ve zdejších celách vězněni také hlavní organizátoři sarajevského atentátu na následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Dne 10. června 1940 byla Malá pevnost převzata gestapem a byla zde zřízena pobočka pankrácké věznice gestapa v Praze. Nikdo zřejmě netušil, že se brzy stane jedním ze symbolů nacistické perzekuce českého národa a bude připravována k hitlerovským koncentračním táborem. Postupně se z Terezína stal koncentrační tábor a židovské ghetto. V letech 1940-1945 předaly služebny gestapa do terezínské věznice na 27 000 mužů a 5 000 žen. Jednalo se převážně o české politické vězně, ale byli zde také občané SSSR, Poláci, skupiny britských a francouzských zajatců a také osoby různých národností z evakuačních transportů smrti v samém závěru války. Malou pevností prošlo asi 1 500 Židů. Terezínská věznice byla průchozím zařízením, vězni zde zpravidla nezůstávali dlouho. Byli odsud posíláni do jiných káznic a koncentračních táborů. Deportace směřovaly zejména do Buchenwaldu, Osvětimi, Flossenbürgu a Mauthausenu. Ženy byly zpravidla předávány do Ravensbrücku.

Památník Terezín vznikl v místech utrpení desetitisíců lidí původně jako Památník národního utrpení roku 1947 z iniciativy vlády znovu obnoveného Československa. V České republice je jedinou institucí svého druhu. Jeho posláním je uchovávat památku obětí rasové a politické perzekuce v letech nacistické okupace, rozvíjet muzejní, výzkumnou a vzdělávací činnost, jakož i pečovat o místa spojená s utrpením a smrtí desetitisíců obětí vlády násilí.

Zdroj: Informační list ke vzdělávacímu semináři v Památníku Terezín
Autor: Kristýna Dobšínská, 9.C

Národní hřbitov

neviných lidí? Tolik zničených životů doslova kvůli „blbosti“ ostatních zkažených lidí. Můžeme litovat a nadávat, ale úplně to pochopit nedokáže nikdo, kdo to nezažil. Jenom při pomýšlení na to, že by mě „vyhnali“ z vlastního života do tak příšerného prostředí, ztratila bych své blízké a nakonec po týdnech utrpení by mě strčili do plynové komory, jenom ta představa mě vhání slzy do očí. Ale nezažila jsem to, díky bohu, ale prostě se nemohu smířit s tím, že tolik lidí trpělo. Ty malé děti mohly mít svůj život, mohly studovat a mít rodinu, ale oni je o vše připravili. Dospěli se už nemohli dívat na růst svých dětí a staří nemohli dožít poklidně svůj život.

Dodnes nechápu, jak někdo vůbec může být něčeho takového schopný. Tento svět nikdy nepochopím a když se dívám, jak tolik lidí je tak zlých, nemohu být úplně šťastná a s tou představou budu žít až do konce. Lidé se nikdy nezmění a dějiny se tak mohou opakovat.

„Víra, ideologie, zdroje, území, láska, nebo prostě „jen tak“... Nehleďte na to, jak bláhové se mohou důvody zdát, pro počátek války to stačí... Války nikdy nevymizí... Důvody pro ně se mohou měnit... Lidé už od přírody dychtí po bojích...“

Masashi Kishimoto

Autor: Kristýna Dobšínská, 9.C

Zajímá vás historie?

Přihlaste se v příštím roce do školního kola dějepisné olympiády.

Další dějepisné soutěže se zúčastnili žáci 8.-9. ročníků. Úspěšných řešitelů bylo 21 a museli prokázat schopnosti vyhledávání informací z různých zdrojů. Nejúspěšnější řešitelé školního kola: Libor Bartejs 9D; Ondřej Chlupáček 9D; Ivana Jerhotová 8C; Veronika Kutinová 8C; Alena Brázdová 9D; Radka Zavadilová 9D; Eva Pokorná 9D; Klára Neterdová 9D; Klára Havránková 9D; Aneta Hlinková 9D; Jana Brázdová 9D; Dana Kratochvílová 8C; Aneta Coufalová 9D; Libuše Komárková 9D; Jana Prokešová 9D; Aneta Hájková 9D; Martina Božejovská 9D; Tomáš Oberreiter 8C; Patrik Laš 8C; Kristýna Melkusová 9D; Petr Veselý 9B. V okresním kole, které se konalo 31.1.2008, naši školu reprezentovali: Libor Bartejs 9D a Ondřej Chlupáček 9D.

Autor: Pavel Mikoláš, Milan Zeibert - kabinet dějepisu

Vchod do Malé pevnosti

Terezín mýma očima

Jak už mnozí víte z dějepisu, či z vlastních zdrojů, město Terezín bylo koncentračním táborem pro Židy a politické vězně. I když o tom víme a ledacos jsme viděli i přečetli, dokážeme pochopit utrpení těchto

Projekt Bezpečná cesta do školy

V letošním roce byl grantovým systémem města Třebíče podpořen projekt s názvem „Chodíme po bezpečných cestách“. Tento projekt je poslední fází mezinárodního projektu Bezpečná cesta do školy, který v našem městě realizuje již třetím rokem Studentský parlament města Třebíče pod záštitou kanceláře Zdravé město Třebíč a Centra dopravního výzkumu v Brně.

Hurá, bezpečně do školy!

Jak to vlastně začalo?

Studentský parlament byl osloven koordinátorkou Zdravého města Třebíč, která obdržela informace týkající se tohoto projektu od Ing. Heinrichové z již zmiňovaného Centra dopravního výzkumu v Brně. Jednalo se ale spíše o záměr. Vlastní způsob realizace se už odvíjel od kreativity a schopností členů studentského parlamentu. První fáze napravovala kritická místa na cestách do školy (špatné značení, chybějící přechody aj.) a v druhé fázi jsme debatovali o bezpečných přechodech a do map zakreslovali tu nejbezpečnější cestu do školy.

A co bylo tedy cílem této poslední fáze?

Cílem této poslední fáze, která byla dokončena těsně před Vánocemi bylo fyzicky vyznačit bezpečné cesty k trebičským základním školám (pozn. značení bylo konzultováno s odborem dopravy MěÚ, Policií ČR a komunálním odborem), které byly v předchozích fázích vytipovány. Na těchto cestách jsou již dnes samolepkou vyznačena místa, kde je třeba zvýšené pozornosti a každý žáček, který ve školním roce 2007/2008 nastoupil do 1. třídy, obdržel od členů Studentského parlamentu města Třebíče zalimovanou mapku s nákresem bezpečné cesty k jeho škole a s vyznačením oněch „nebezpečných míst“. Projekt realizovali poslanci studentského parlamentu, jehož fungování již třetím rokem zaštiťuje Soukromá střední odborná škola a Střední odborné učiliště s. r. o. v Třebíči.

Závěrem bychom chtěli upozornit, že pojem bezpečná cesta neznamená, že se nám na této cestě nemůže nic stát. Jedná se jenom o

doporučení nejvhodnější cesty k dané základní škole, kterou si označili žáci konkrétních základních škol.

Označení bezpečných cest budou pravidelně kontrolovat jednotlivé pracovní skupiny studentského parlamentu.

Zdroj: www.studentsky-parlament.com

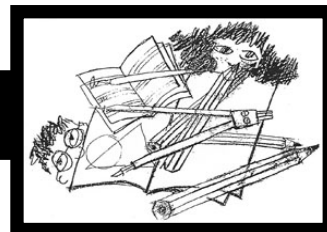
Jdeme správně?

Žáci 6.B se opět setkali s dětmi MŠ Benešova

Dne 18.2.2008 jsme my, žáci 6.B, navštívili MŠ Benešovu, 1. oddělení. S dětmi jsme se seznámili již na podzim, kdy si k nám do školy přišly děti zacvičit do tělocvičny. Ve školce se nám moc líbilo. Společně jsme si zazpívali, pohráli si s jejich hračkami a vyrobili si na památku papírový stojánek na ubrousky. Uvidíme se znovu za měsíc, protože děti přijdou za námi do školy. Budeme se dívat na pohádku a potom si vyrobíme nějaké papírové překvapení. Všechna setkání se nám moc líbí a přináší nám plno nových dojmů a poznání.

Vystřihujeme

Umíte také správně počítat?

Žáci 6. a 7. tříd prokázali, že oni počítat umějí. Ve školním kole Pythagoriády 2008 získali ti nejlepší následující počet bodů.

6. ročník

1. Novotná Lucie	6.C	9 bodů
2. Cahová Michaela	6.C	8 bodů
3. Avkovská Michaela	6.C	8 bodů
4. Bartejsová Petra	6.C	8 bodů
5. Matoušková Klára	6.C	8 bodů

7. ročník

1. Nováček Jan	7.A	10 bodů
Pohořelec Jan	7.C	10 bodů
2. Svoboda Pavel	7.A	9 bodů
3. Pantůček Michal	7.C	8 bodů
Abrahám Bohumil	7.C	8 bodů
Sýkora Jiří	7.C	8 bodů
Bušová Kristýna	7.C	8 bodů
Bína Lukáš	7.C	8 bodů

Organizace a oprava: p.uč. Lampertová a Witkovská

Diplom

V okresním kole matematické olympiády dne 23.ledna 2008 dosáhl velmi pěkného umístění Jan Zima z 9.D. V kategorii Z-9 získal 3. místo.

KONVERZAČNÍ SOUTĚŽ V AJ-okresní kolo

Kategorie I.A

Aneta Veškrnová 5.místo
Karolína Křepelová 14.místo

Kategorie I.B

Klára Vejmelková 8.místo
Lili Moldovan 9.místo

Kategorie II.B

Jessica Mertlová 2.místo
Veronika Matoušková 5.místo

Autor: Alžběta Pospichalová, 7.C, Kristýna Bušová, 7.C, Kateřina Veselá, 6.C

Město vyslovilo poděkování žákům Benešky za vystoupení v londýnské Albert Hall

Poděkování

Hledáme nový domov pro kobyliku

Ahoj,tak jsem si takhle jednou brouzdala po netu a našla jsem tohle.Nějací lidé hledají nový domov pro kobyliku: (Jen tak,kdybyste nevěděli,tak vranka znamená,že je černá)

7.1.2008

Hledáme nový domov pro klisnu - kříženec Kladrubský kůň x Český teplokrevník, 13 let, vranka , nevhodná pro začátečníky, s flegmonou na zadní noze. Chodí pod sedlem i v zápřahu. Pokud se nenajde vhodný kupec, hrozí kobylicce utrčení.Jateční cena.
Lokalita: Chlum u Vlašimi (okres Benešov)

Kontakt: Tel.číslo na Danu Prokopovou:724 114 674
Email: Karacik@seznam.cz

Autor:Lucie Novotná, 6.C

Sportovci 1. i 2. stupně dosahují pěkných výkonů.

Výsledky některých sportovních akcí na stránkách časopisu GAG BEN:

Mikulášská laťka Skok do výšky

Dívky, 4. třída: 1. Michala Burešová, 4.A-95cm, 2.Šárka Vávrová, 4.C-80cm

Chlapci, 2.třída: 1. Dan Zbránek, 2.B-85cm, 2. Zdeněk Urbánek, 2.B-80cm, 3.třída: 1.Filip Veškra, 3.C-100cm, 2. Tomáš Hrbáček 3.C-95cm, 3.Marek Šilhavý, 3.C-90cm, 4. třída: 1. Jan Zbránek, 4.B-110cm, 2. Jakub Mikoláš, 4.C-110cm, 3. Jan Mikoláš 4.C-105cm, 5.třída: 1. Petr Kratochvíl, 5.B-105cm, 2. Tomáš Tůma, 5.B-95cm

Hlavní rozhodčí: Pavel Mikoláš

Autor:Alžběta Pospíchalová, 7.C, Kristýna Bušová, 7.C, Kateřina Veselá, 6.C

Malá vánoční laťka

Dne 11.12. se uskutečnil tradiční předvánoční závod ve skoku vysokém pořádaný pro žáky 6. a 7. tříd. Účast byla opravdu velká, atmosféra bouřlivá. Pro mnohé závodníky to byl první start jejich atletické kariéry. Nejdramatičtější soubor předvedli sedmáci, kde nejlepší dva – František Hvězda a Ivo Bláha – atakovali výšku 140 cm. Konečné výsledky: šestáčky: 1. Kateřina Sylvestrová – 120 cm; 2. Gabriela Veselá – 115 cm; 3. Monika Dvořáková – 110 cm; šestáci: 1. Daniel Poustka – 115 cm; 2. Jiří Mařík – 110 cm; 3. Dominik Žák – 110 cm; sedmačky: 1. Anna Krausová – 120 cm; 2. Aneta Kocmánková – 105 cm; 3. Denisa Stehlíková – 105 cm; sedmáci: 1. František Hvězda – 135 cm; 2. Ivo Bláha – 135 cm; 3. Vojtěch Musil – 130 cm

Zdroj: webové stránky školy

Velká vánoční laťka

Ve čtvrtek dne 13.12. se uskutečnila v tělocvičně ZŠ Velká vánoční laťka, soutěž žáků 8. a 9. tříd ve skoku vysokém. Celkem se zúčastnilo 30 závodníků a závodnic, z nichž vynikající výkony předvedli zejména starší žáci – první tři – Svatopluk Bohm, Dominik Jirkovský a Matouš Formánek překonali 165 cm (Bohm dokonce 170 cm), což je výkon řadící tyto žáky do první výkonnostní třídy ve skoku vysokém žactva. V následné exhibici pak překonal Jan Kašpar, bývalý žák sportovních tříd, laťku ve výšce 185 cm, zdatně mu sekundoval se 180 cm Ondřej Sobotka, juniorský mistr republiky ve skoku do dálky a rovněž bývalý žák naší školy.

Celkové výsledky žákyně: 1. Veronika Vlčanová (9.B) – 135 cm; 2. Jana Hajná (8.B) – 120 cm; 3. Kristýna Ježková (9.B) – 115 cm. Celkové výsledky žáci: 1. Svatopluk Bohm (9.B) – 170 cm; 2. Dominik Jirkovský (9.B) – 165 cm; 3. Matouš Formánek (9.B) – 165 cm.

Zdroj: webové stránky školy

Na stupních vítězů

MALÁ LEDNOVÁ LAŤKA - soutěž ve skoku vysokém

Těsně před pololetním vysvědčením, si po několika trénincích, vyzkoušeli svoje první závody ve skoku vysokém sportovci ze 3.B. Přestože snaha o nejlepší výkon byla mnohdy přibržděna nervozitou, skočili ti nejlepší překvapivě vysoko. Vítězům blahopřejeme a těm ostatním vzkazujeme: „Vydržte a snad příště“.

PŘÍPRAVA: p. uč. Mgr. Ondřej Štěpnička a D. Kuthan
VÝSLEDKY: DÍVKY: 1.Lucie Konečná -103cm, 2. Nella Augustinová - 90cm, 3. Ivana Vespalcová - 85cm, CHLAPCI: 1. Dominik Valík -100cm, 2. David Novotný - 90cm, 3. Lukáš Nečas -85cm

Zdroj:webové stránky školy

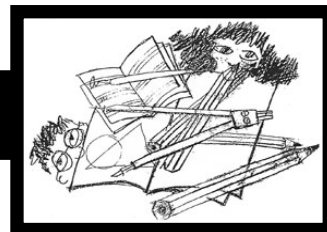

Skok vysoký

Krajské halové přebory v atletice

V sobotu dne 5.ledna se v Praze na Strahově konaly krajské halové přebory v atletice. Velmi dobře se v úvodu letošní sezóny uvedli i žáci naší školy. Největší hvězdou se stal Matouš Formánek (9.B), který v kategorii starších žáků dokázal zvítězit v běhu na 60m a ve skoku dalekém a do medailové sbírky přidal ještě bronz ze skoku vysokého. Skok vysoký vyhrál v osobním rekordu Dominik Jirovský (9.B), vrh koulí žákyň ovládla Renáta Dvořáková (9.B), ve stejném sektoru si novým osobním maximem vybojoval 2. místo Ivan Hamža (8.B), v běhu na 60m překážek skončil druhý Lukáš Šubert (8.B), na šedesátce se na stupně vítězů probojoval ještě Michal Nguyen (9.B), který skončil 3. Svou premiéru mezi dorostenci zvládli na výbornou Josef Rygl v běhu na 400 a 800m a Svatopluk Bohm (oba 9.B) ve skoku vysokém a ve vrhu koulí, oba si na svých disciplínách vytvořili nová osobní maxima. Žáky připravují a na závody doprovodili p. učitelé Josef Vomela, Pavel Mikoláš a Pavel Svoboda. Z výsledků: Žáci – 60m 1. Formánek 7,86, 3. Nguyen 7,91 (v rozběhu 7,85), 4. Jirovský (8,01), 60 přek. 2. Šubert 10,73, dálka:1. Formánek 566, koule 4 kg 2. Hamža 11,64, 4. Nguyen 10,89, výška 1. Jirovský 166, 3. Formánek 155 Žákyně – 60m 4.Vejmelková 8,84, koule 3 kg 1. Dvořáková 8,66 Dorostenci – 800m 2.Rygl 2:06,58, koule 5 kg 2. Bohm 10,94, výška 3. Bohm 170.

Zdroj:webové stránky školy

Na trati

T-BALL-ZŠ Benešova, ZŠ Na Kopcích, ZŠ Horka Domky, ZŠ Jarošova a ZŠ Masarykova

Jednotlivé zápasy: ZŠ Benešova-ZŠ Horka Domky 11:5
 ZŠ Jarošova 13:5
 ZŠ Masarykova 16:7

REPREZENTOVALI NÁS:

Novotný Kamil, 4.A, Říháček Kamil, 4.A, Jelínek Zdenek, 4.B, Zbránek Jan, 4.B, Rybíček Leoš, 4.B, Čaněk Vítězslav, 4.B, Mikoláš Jan, 4.C, Mikoláš Jakub, 4.C, Řezáč Petr, 4.C, Sláma Martin, 4.C

Autor: Alžběta Pospíchalová, 7.C, Kristýna Bušová, 7.C a Kateřina Veselá, 6.C

Rozhovor s paní učitelkou Burianovou

Dozvěděli jsme se, že se konal turnaj v T-ballu. Můžete nám vysvětlit, co to vlastně T-ball je?

Je hodně podobný baseballu, ale nemá nadhazovače.

Jaký je hlavní rozdíl mezi baseballlem a T-ballem?

Jsou jiná pravidla a v baseballu je nadhazovač.

Kdo všechno se tohoto turnaje zúčastnil?

Zúčastnily se tyto školy: ZŠ Na Kopcích, ZŠ Týnská, ZŠ Masarykova a ZŠ Benešova.

Kdy a kde se zápasy konaly?

Turnaj se konal 8.2.2008 na ZŠ Na Kopcích.

Jak často míváte tréninky?

Pouze v hodinách TV.

Jaké byly výsledky?

Chlapci ze 3. a 4. tříd obsadili 1. místo, děvčata z 5.B a 3 děvčata ze 7. tříd se umístily na 4. místě.

Soutěž je bavila, ale byly nejmladší, takže v příštím roce budou třeba lepší.

Autor: Kateřina Sobotková, 9.C

Lyžařské kurzy

Jako každou zimu i v tomto školním roce ZŠ Benešova Třebíč pořádá pro své žáky lyžařské kurzy pro sedmý ročník, pro žáky 3.-6. tříd školu na lyžích a pro sportovní třídy zimní soustředění. Už řadu sezon jezdíme do Karlovic v Jeseníkách, kde jsou v okolí vždy vyhovující sněhové podmínky. I letos se už výcviku zúčastnili žáci 7. A a 7. C. Jejich zážitky si můžete prohlédnout na snímcích na webových stránkách školy. Jsou na nich jak dobří sjezdaři, tak i svěží běžkaři.

Zdroj: webové stránky školy

Foto: Pavel Mikoláš a Ondřej Štěpnička.

Na Pradědu jsme si skvěle zalyžovali

Je 19.1.2008, očekávaný den výjezdu na hory. Všichni doufáme, že bude sníh. Asi po tříhodinové jízdě se blížíme k místu ubytování. Sníh nikde, jen pár uměle zasněžených sjezdovek. Jsme tu, v Karlovicích, v pensionu Iris. Když jsme si vybalili věci ze svých zavazadel, vyjeli jsme lyžovat do Karlova.

My běžkaři, holky nazývané panem učitelem Mikolášem „běhny“, jsme vyrazili učit se nazouvat a vyzouvat lyže. Pro někoho to byl nad lidský úkol, ale nakonec se nám to podařilo. Další den jsme opět jeli do Karlova. V Karlově nebylo moc sněhu, tam jsme se naučili vyšplhat do kopce, jezdit po svahu a brzdit. Přes nekonečno pádů, nás to pan učitel Štěpnička naučil. Třetí den odpoledne jsme jeli do Bruntálu (historicky nejstarší město). V Bruntálu jsme museli hledat železářství, alespoň pokoj číslo 17, který měl rozbitou poličku ve skříni. Padly na to naše úspory, hřebíky totiž stály jednu korunu českou. V Bruntálu začal padat sníh. Středeční den byl opravdu nádherný, za krásného počasí jsme běžkovali až na Praděd:-). Dobře jsme se najedli, občerstvení nám poskytla Kurzovní chata, Švýcárna a chutné balíčky s obědem z ubytovny.

Večerní programy byly opravdu super, hráli jsme celkem dobré hry a navzájem se poznávali. Jídlo bylo vážně chutné a paní kuchařky byly velmi milé a hodné. Paní uklízečka byla pečlivá a vše nám poklidila. Nikdo se v pořádku nemohl zorientovat. Přesto, že to bylo fajn, museli jsme odjet domů. Všem třídám bychom přáli také tak skvělé instruktory, jako jsme měli my, a neméně skvělé zážitky.

Autor: Kristýna Bušová, Alžběta Pospíchalová, 7.C

Na svahu

RODINA HOMOLKOVIC

Fůj, ať na mě nesaáh!

Elča musí stále „proti své vůli“ chodit s Danym.

Mami, Tondo, říká se mi to velice těžce, ale nedávno jsem přistihla tátu, jak prodává nějakému dítěti z naší školy drogy!

Elča už to všechno nevydrží a nehodlá se dál mučit a vše řekne mámě a Tondovi. Napíše mámě SMSku, ať se stává do školy, že jí musí něco říct.

Co je? Já ti teda řeknu, co je? Jak můžeš dělat tak hnusný věci?

Tak pro nás, jo? Jako jak jsi nám chtěl tímhle pomoci?!

Už jsem doma! Co je?!

Mno..to já dělal jen pro nás...

Doma už na Fráňu čeká Léňa.

Vypadni! Už tě nechci ani vidět!

Jak je libo!

Dobře, jak chceš! Ale beru si s sebou Ziggyho, jestli dovolíš!

Léňa se už neudrží a Fráňu z bytu vyhodí.

My si spolu vystačíme, víd' Ziggoušku?!

Haf, haf!

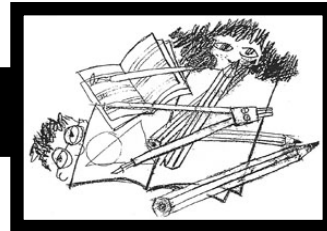
Fráňa nemá kam jít, a tak se zabydlí za výtahem.

Nemůžu přece jen popíjet kafe a drbat ostatní, ne? Musím taky někdy pracovat!

Proč chceš jako pracovat, když je to ve spolku tak skvělý, proboba?!

Protože by sama celou rodinu neuzivila, musela si najít Léňa práci uklízečky! Jitůš je na Léňu naštvaná, že se nevěnuje svému spolku Kafičko. Ale nemůže jí prozradit, že bude pracovat jako uklízečka. Místo toho jí napovídala, že pracuje ve škole jako sekretářka.

Ale uvidíš! Za chvíli si na tuhle skvělou prácičku zvykneš a půjde ti raz, dva! Já osobně tuhle práci dělám už 10 let a nestěžuji si!

Poprvé v nové práci. Léňa si hned padla do oka se svou novou kolegyní-Mařkou

Proboha mami! Co tady děláš?

Co tady děláš, mámo?! Okamžitě toho nech! Uvidí tě kámoši a budou se mi smát, že je moje máma blbá uklízečka!

Jak? Blbá uklízečka? Ty seš jako Jituš. Ta si taky práce rukama neváží. Kdybych nedělala tuhle práci, tak nemáš to, co máš!

Jakoby to nebylo málo, hned po odchodu nepříjemné návštěvy Jituš, spatří svoji mámu Tonda s Elčou.

Heh! Neříkala jsi náhodou sekretářka? Tak ty ses vykašlala na popíjení káfička a drbání jen kvůli blbýmu uklízení?

Co...co tady děláš?!

V práci ji navštíví nečekaně její kamarádka Jituš a vysměje se jí do očí.

Hele.....

Ahoj, lásko! Hele, přišla jsem se ti omluvit a poprosit, aby ses vrátil domů.

Léňa už toho všeho má fakt dost. Jde domů rozčilená a našťvaná na Jituš i na Tonda. Když vtom spatří Fráňu, jak sedí za výtahem. A proto, že je jí ho líto a sama by rodinu neutáhla, jde se mu omluvit a přimět ho, aby se vrátil zpátky domů.

CHCETE VĚDĚT, JAK TO VŠECHNO S FRÁŇOU DOPADNE? KUPTE SI DALŠÍ VYDÁNÍ NAŠEHO-VAŠEHO ČASOPISU GAG-BEN!

Hrají: Fráňa (táta): Adam Kajan, IX. C
Léňa (máma): Hana Chlupáčková, IX. C
Tonda (syn): Jan Žaloudek, IX. C
Elča (dcera): Kristýna Dobšínská, IX. C
Dany (Elčí kluk): Filip Krčál, IX. C

Jituš (Spolek kafičko): Kateřina Sobotková, IX. C
Mařka (uklízečka): Renata Charvátová, IX. C

Foto: Zoja Chimed Ochir, IX. C
Autor: Zoja Chimed Ochir, Hana Chlupáčková, IX. C

Hlášky ze Simpsonů

Homer: „Marge, já teď s Lízou nemluvím, mohla bys mi podat ten sirup?“

Marge: „Prosím tě, podej otci sirup, Lízo.“

Líza: „Barte, řekni tátovi, že mu podám sirup pouze v případě, že jím nepoleje žádné maso!“

Bart: „Ty si máčíš párky v sirupu?“

Homer: „Marge, řekni Bartovi, že si chce dát sklenici sirupu jako každé ráno.“

Marge: „Řekni mu to sám! Ignoruješ Lízu, ne Barta!“

Homer: „Barte, řekni matce, že jí děkuju!“

Marge: „Homere, máš mluvit na mě a zadruhé jsem slyšela, co jsi řekl!“

Homer: „Lízo, řekni matce, ať do mě nereje!“

Bart: „Tati, s Lízou přece nemluvíš!“

Homer: „Barte, do pokoje!!!“

Homer (volá k Vočkovi): „Haló, mohu prosím mluvit s panem Dementem? Křestním jménem Tysi?“

Očko: „Tysi Dement?“

Homer: „Cože? Co si to dovoluješ? Jestli zjistím, co jsi zač, tak ti přilepím naši vlajku na zadek a pošlu tě do Iránu!“

Bart

Homer: „Proboha, co to děláš!? Ta golfová hůl je pro tebe totéž co pálečka pro hráče baseballu, co housle pro...pro.. toho co..pro chlapa s houslema! Tak, a teď jí dáš nějaký jméno.“

Bart: „Jméno?“

Homer: „Musíš ji pojmenovat.“

Bart: „Né! Nechtěl bys zapnout svý závit? Dej jí holčičí jméno.“

Bart: „Máma.“

Homer: „Tvoje hůl je Charlie!“

Bart: „Máme doma dědečka, ten nám zplodil blbečka.“

Marge

Marge (hledá něco v krabici): „Ó! Rubikova kostka! Můžeme ji spolu všichni skládat!“

Líza: „Začni s diagonálními barvami!“

Homer: „Dej hlavní prst na žlutou kostičku, vedlejší prst na oranžovou a otoč s tím.“

Marge: „Hlavní a vedlejší prst?“

Rodina: „Kruť s tím nahoru! Ne, na druhou stranu! Otoč to tam! Ještě kousek! ...“

Marge: „Jeden po druhém!“

Bart: „Otoč levou krajní stranou nahoře! Nahoře!“

Marge: „Už si vzpomínám, proč jsem to sem původně odložila...“

Šerif Wiqqum

Wiqqum: „Co je? Co otravujete? Máme teď přestávku na pizzu!“

Marge: „Víte, ráda bych... chtěla bych se dát k policii.“

(10-ti vteřiový smích policistů)

Wiqqum: „Vítejte na palubě!“

Wiqqum: „Thust'och Tony je pro toto město jako rakovina. On je rakovina a já jsem... Čím se léčí rakovina?“

Autor : Kateřina Veselá, 6.C

Bart Simpson

Smajlíci

Smajlíky zná skoro každý člověk. Používají se na to, aby dotyčný člověk mohl projevit svou náladu psaným projevem. Tvoří se ze všelijakých znamének, např. závorek. Pomocí nich si může kdokoli představit, jak se cítíš.

Tady si jich můžeš pár prohlédnout a zapamatovat si je, můžou se ti hodit:

:-) mám se dobře

;-) mrk

:-o hej

:-(vše není v pořádku

:-x nikde o tom nemluví

:-P vypláznutý jazyk

Autor: Michaela Cahová, 6.C

IN and OUT

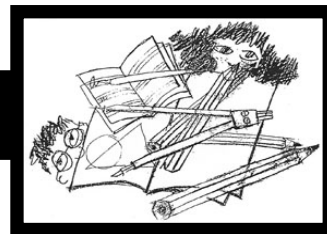
Připravili jsem pro vás novou rubriku in&out. Každý měsíc se dozvíte, co je zrovna in&out. Pokud máte nějaké nápady, vhodte je do schránky u hlavního vchodu školy.

IN
Učít se
Vycházet s rodiči
Mít nejlepší kamarádku
Poslouchat hudbu

OUT
falešnost
kouřit
pomluvy
neumět se bavit

Autor: Nikola Doležalová, 9.A

Zdroj: www.simpsonovi.cz

Soutěžte o nejlepší CRAZY účes

Hej, všichni poslouchejte, naše redakce vyhlašuje další soutěž s názvem CRAZY účes. Doufáme, že máte velkou fantazii a dokážete jí využít, a proto jsme navrhli tuto soutěž. Takže kdopak bude mít ten nejoriginálnější účes na naší škole? Bereme všechny možnosti. Jsou-li vám vhod rozčuchané vlasy nebo raději do culičku, to necháme na vás. Není ani zakázáno, že účes nemůžete zpestřit nějakými barvičkami, ale ne abyste to zase přehnali. Nemusí vyhrát ten, kdo bude mít celou hlavu nazeleno, ale musí to být originální. A proto ihned, jak si tenhle článek přečtete, neváhejte a pusťte se do toho se vši silou. Až budete vše mít a bude vám připadat, že váš účes je fakt nejlepší, vyfoťte se a pošlete nám foto do redakce na adresu gag-ben@seznam.cz ! Budeme čekat na vaše příspěvky do 31. března 2008 . Doufáme, že jich bude co nejvíce! Výherci obdrží cenu, ale nechte se překvapit, co to bude!

Autor: Nikola Buchalová, Věra Pelánová 9.C

Crazy účesy

Abeceda jazykolamů

- Antykotočerepaporinikovovičova ulice.
- Byl jednou jeden Řek a ten mi řek, abych mu řek, kolik je v Řecku řeckých řek. A já mu řek, že nejsem Řek, abych mu řek, kolik je v Řecku řeckých řek.
- Čtvrt hrst v hrsti, čtvrt hrst v hrst.
- Datel dutě zadutal nad dutou dutinou dubu.
- E konto rovná se e konto.
- Geometr plete svetr.
- Had hádá hadu záhadu.
- Jen mi, kmotře Petře, toho vepře nepřepepřete. Jestli mi toho vepře, kmotře Petře, přepepřete, pak si toho vepře, kmotře Petře, snězte sám.
- Krev vše jako láva - lev řve jako kráva.
- Litomyšli (V Litomyšli) mi vyšli na šle mašli.
- Měla babka v kapse brabce, brabec babce v kapse píp. Zmáčkla babka brabce v kapse, brabec babce v kapse chcíp.
- Nejkulařoulinkatější koza nezaneřáděná.
- Olemujeme-li mu to, nebo neolemuje-li mu to?
- Prd krt skrz drn, zprv zhltr hrst zrn.
- Rozprostovlasatila-li se dcera krále Nabukadnezara, či nerozprostovlasatila-li se dcera krále Nabukadnezara.
- Sakra, svině svinutá si to sviští svisle strmou strání.
- Tři sta třicet tři stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třicet tři stříbrných střech.
- U řiti ti tiká budík.

- Vyskočil vyskočil, Vyskočilku přeskočil, Vyskočilka vyskočila, Vyskočila přeskočila.
- Zaželezilo-li se železo, či nezaželezilo-li se železo ?

Vybraly: Ivana Benáčková, Renata Charvátová, 9.C

Umíte tato slovíčka říct v jiném jazyce?

A co taková angličtina? *tento test je určen pro žáky od 3. třídy

Přeložte do angličtiny:

Zubař
 Zdravotní sestra
 Číšnice
 Manžel
 Neteř

Přeložte do češtiny:

Father-in-law
 Grandparents
 Secretary
 Decorater
 Chef

Autor: Jana Dvořáková, 6.C

Můj e-mail

Jednou si jen tak čtu e-maily a najednou tam je e-mail od tety. Říkám si, teta by mi nějakou kravinu neposlala (takové ty e-maily, kde je posli toto 15 lidem a tvá láska...tyto e-maily mažu). Nebyla to kravina. Byl to zapeklitý úkol. Nemohla jsem na to přijít, ale teta je šikovná a pomohla mi tento těžký e-mail vyřešit. Řekla jsem si: „Máme na škole taky tak šikovné žáky jako je teta?“ Tak si to vyzkoušíme, ale je to opravdu těžké. Rozhodla jsem se, že kdo to správně vyřeší a pošle nám řešení do školního časopisu, tak proč ho neodměnit. Pokuste se vyřešit tento těžký úkol a vhoďte ho do schránky GAG-BEN. Budete odměněni jedním číslem školního časopisu.

Je autobus a v něm 7 dětí. Každé dítě má 7 batůžků. V každém batůžku je 7 velkých koček. Každá velká kočka má 7 koťat. Každá z koček má 4 nohy. Kolik nohou se nachází v autobusu?

Autor: Jana Dvořáková, 6.C

Významné osobnosti- Test

*Minulé číslo časopisu

V minulém čísle časopisu jsme uveřejnili test Významné osobnosti. Bohužel odpověděla jen jedna čtenářka a máme tedy jen jednoho výherce.

Je jím Michaela Doležalová ze 4.C.

Měla jednu malinkatou chybičku v pravopise, ale jak bylo uvedeno v minulém čísle, kdo má 0-1 chybu, získá jedno číslo školního časopisu zdarma.

Michaelo, jedno číslo našeho časopisu si rozhodně zasloužíš!

Terezín - zde cesta končí
Foto: Pavel Micolás

Koordinuje: Eva Pokorná
Vydává: ZŠ Benešova, Třebíč